

Odluka:

VS RH Rev 1480/2011-2

Zbirni podatci

Broj odluke: VSRH Rev 1480/2011-2

Datum odluke: 20.07.2011

Vrsta odluke: Rješenje

Vrsta predmeta: Građanski - revizija

Odjel: GRAĐANSKI ODJEL

[Poveznica do dokumenta na portalu IUS-INFO](#)

Tekst

Broj: Rev 1480/11-2

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Vrhovni sud Republike Hrvatske u Zagrebu u vijeću sastavljenom od sudaca Ivana Mikšića, predsjednika vijeća, Vlatke Potočnjak-Radej, članice vijeća i mr. sc. Lucije Čimić, članice vijeća i sutkinje izjaviteljice, u pravnoj stvari tužitelja B. L. iz O., koga zastupa punomoćnica S. N., odvjetnica u O., protiv tužene I. J. iz osijeka, koju zastupa punomoćnik D. Š., odvjetnik u O., radi služnosti dotoka vode, odlučujući o reviziji tužitelja, protiv rješenja Županijskog suda u Osijeku posl. br. GŽ-982/2011 od 14. travnja 2011., kojim je potvrđeno rješenje Općinskog suda u Osijeku posl. br. P-1095/09-26 od 18. ožujka 2011., u sjednici održanoj 20. srpnja 2011.,

riješio je:

Revizija tužitelja se prihvaća te se ukida rješenje Županijskog suda u Osijeku posl. br. GŽ-982/2011 od 14. travnja 2011. i rješenje Općinskog suda u Osijeku posl. br. P-1095/09-26 od 18. ožujka 2011. i predmet se vraća istom sudu na ponovni postupak.

Obrazloženje

Prvostupanjskim rješenjem odbijen je prijedlog tužitelja za izdavanje privremene mjere koja glasi:

"Nalaže se tuženima da odmah omoguće redovan dotok vode u stan tužitelja na adresi O., na način da otpuste ventil za vodu koji se nalazi u desnom dijelu kuće na navedenoj adresi, odnosno da izvrše potrebne radove na vodovodnim cijevima koje su postavljene u desnom dijelu kuće na adresi,

- ovlašćuje se tužitelj da u slučaju ne postupanja tuženih po naprijed navedenom nalogu sam ili putem treće osobe otpusti ventil za vodu, koji se nalazi u desnom dijelu kuće na navedenoj adresi, odnosno izvrši potrebne radove na vodovodnim cijevima koje su postavljene u desnom dijelu kuće na navedenoj adresi,

- zabranjuje tuženima poduzimanje bilo kakvih daljnjih radnji na vodovodnom mehanizmu u zgradi na adresi O.,

usmjerenih na prekid dotoka vode u stan tužitelja, pod prijetnjom izricanja novčane kazne u iznosu od 10.000,00 kn, koja će se u slučaju na izvršenja ove privremene mjere, naplatiti i izreći nova stroža kazna.

Zabrana i nalog se smatraju provedenom danom dostave tuženima.

Ova privremena mjera traje do okončanja parničnog postupka, koji se pred Općinskim sudom u Osijeku vodi pod poslovnim brojem P-1095/09".

Drugostupanjskim rješenjem odbijena je žalba tužitelja kao neosnovana i potvrđeno prvostupanjsko rješenje.

Protiv rješenja drugostupanjskog suda reviziju je podnio tužitelj na temelju čl. 382. st. 2. Zakona o parničnom postupku zbog postupovnopravnog pitanja koje je po prosudbi revidenta, važno za osiguranje jedinstvene primjene zakona i ravnopravnosti građana. Postavljeno pitanje glasi: 1. je li određivanjem privremene mjere sa trajanjem do pravomoćnog okončanja parničnog postupka, a koja sadržajno odgovara tužbenom zahtjevu postavljenom u tom parničnom postupku, predstavlja donošenje odluke o tužbenom zahtjevu?; 2. je li procesno dopušteno odrediti tako predloženu privremenu mjeru?. Naime, drugostupanjskim rješenjem kojim je potvrđeno prvostupanjsko rješenje odbijen je prijedlog za izdavanje privremene mjere, iz razloga što je prijedlogom privremene mjere obuhvaćen tužbeni zahtjev, pa bi određivanje privremene mjere značilo donošenje odluke o prihvaćanju tužbenog zahtjeva, što da je nedopustivo, zbog čega sudovi ocjenjuju da nisu ispunjeni kumulativni uvjeti za određivanje privremene mjere radi osiguranja nenovčane tražbine, u smislu čl. 298. ZOO. Revident smatra da drugostupanjski sud svoju odluku temelji na shvaćanju koje nije podudarno sa shvaćanjem Vrhovnog suda Republike Hrvatske u odlukama posl. br. GŽ-3/2005 od 21. travnja 2005. te Gzz-31/1999 od 12. listopada 1999.

U konkretnom slučaju, a uvidom u odluke GŽ-3/2005 i Gzz-31/1999, i prema ocjeni ovog suda, pobijana odluka drugostupanjskog suda suprotna je pravnom shvaćanju zauzetom u citiranim odlukama.

Stoga je revizija u ovom predmetu dopuštena, sukladno čl. 382. st. 2. toč. 3. i st. 3. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08 - dalje: ZPP) u vezi čl. 12. st. 1. Ovršnog zakona ("Narodne novine" broj 57/96, 29/99, 42/00, 173/03, 194/03, 151/04, 88/05, 121/05, 67/08 - dalje: OZ).

Postavljana pitanja predstavljaju pitanja koja su važna za osiguranje jedinstvene primjene zakona i ravnopravnosti građana.

U reviziji tužitelj ističe da se sudovi odbijanjem prijedloga za izdavanje privremene mjere iz razloga što je istom obuhvaćen tužbeni zahtjev, nisu upustili u ispitivanje kumulativnih uvjeta za izdavanje – određivanje predložene privremene mjere u smislu čl. 298. OZ, a zbog čega je došlo do pogrešne primjene materijalnog prava.

Naime, prema odredbi čl. 298. st. 1. OZ radi osiguranja nenovčane tražbine može se odrediti privremena mjera ako je predlagatelj osiguranja učinio vjerojatnim postojanje svoje tražbine, zatim: 1. ako učini vjerojatnim opasnost da bi bez takve mjere protivnik osiguranja spriječio ili znatno otežao ostvarenje tražbine, osobito time što bi promijenio postojeće stanje stvari, ili 2. ako učini vjerojatnim da je mjera potrebna da bi se spriječilo nasilje ili nastanak nenadoknadive štete koja prijeti. Predlagatelj osiguranja, dakle, u svakom slučaju treba učiniti vjerojatnim postojanje tražbine, a uz to još alternativno ili opasnost ili potrebu sprječavanja nasilja ili nastanak nenadoknadive štete koja prijeti.

Određivanju privremene mjere iz čl. 299. st. 2. OZ nije zapreka to što ona sadržajno odgovara odluci kojom se predlagatelju osiguranja pruža pravna zaštita u parničnom postupku (presudi u parničnom postupku), jer je privremena mjera vremenski ograničenog trajanja, pa sud istom samo privremeno uređuje sporni odnos stranaka.

Dakle, zbog pogrešnog pravnog pristupa da predložena privremena mjera ne smije obuhvaćati tužbeni zahtjev, sudovi su propustili ocijeniti tvrdnje tužitelja da su ispunjeni kumulativni uvjeti za izdavanje predložene privremene mjere. Zbog toga je činjenično stanje nepotpuno utvrđeno, pa za sada nije moguće ocijeniti i pravilnost primjene materijalnog prava.

Valjalo je stoga na temelju odredbe čl. 395. st. 2., čl. 400. st. 1. i 3. ZPP i čl. 19. st. 1. OZ odlučiti kao u izreci ovog rješenja.

U nastavku postupka prvostupanjski sud će otkloniti navedene postupovne povrede i raspraviti sporna pitanja ukazana ovim rješenjem, a zatim će donijeti novu, zakonitu odluku.

U Zagrebu, 20. srpnja 2011.

Predsjednik vijeća:

Ivan Mikšić, v. r.